

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci žalobce: **J. J.**, proti žalované: **Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky**, se sídlem Orlická 2020/4, Praha, o druhém návrhu na obnovu řízení ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 3 Ad 13/2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2025, č. j. 3 Ad 9/2024-122,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 18. 11. 2025, č. j. 3 Ad 13/2025-35, zamítl žalobcovu žalobu proti rozhodnutí ze dne 5. 9. 2025, č. j. VZP-25-06088168-U822, kterým žalovaná nevyhověla žádosti žalobce o odstranění tvrdosti podle § 53a odst. 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, vzniklé při předsání penále ve výši 6.396 Kč za nezaplacené pojistné ve výši 5.644 Kč. Městský soud poté usnesením ze dne 16. 12. 2025, č. j. 3 Ad 13/2025-48, odmítl pro nepřipustnost v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. žalobcův návrh na obnovu tohoto řízení podle § 111 a násl. téhož zákona.

[2] Městský soud následně v záhlaví specifikovaným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. také žalobcův druhý návrh na obnovu řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o žádosti o odstranění tvrdosti při předsání penále za nezaplacené pojistné podle zákona o veřejném zdravotním pojištění. Zopakoval, že soudní řád správní připouští obnovu řízení pouze ve dvou typech řízení, a to v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. a v řízení ve věcech politických stran a hnutí podle § 94 a násl. s. ř. s. V posuzovaném případě tedy není podle městského soudu obnova řízení možná.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému usnesení kasační stížností, jejíž součástí učinil rovněž žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na

ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Kasační stížnost za stěžovatele podal jeho obecný zmocněnec JUDr. Ing. J. J., LL.M., Ph.D., který jej zastupoval v řízení o žalobě.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 16. 4. 2026, č. j. Na 19/2026-44, stěžovatelův návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl (I. výrok), neboť kasační stížnost shledal návrhem zjevně neúspěšným ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., a proto stěžovatele současně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti či k prokázání, že sám žalobce má vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie (II. výrok). Uvedené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 27. 4. 2026 k rukám jeho obecného zmocněnce. Soudem stanovená patnáctidenní lhůta ke splnění uvedené povinnosti tedy počala běžet 28. 4. 2026 (úterý) a uplynula dne 12. 5. 2026 (úterý). Stěžovatel však plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nedoložil, ani neprokázal, že sám má potřebné vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Lhůta ke splnění soudem uložené povinnosti tudíž marně uplynula.

[5] Nejvyšší správní soud tudíž kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl.

[6] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož byla kasační stížnosti odmítnuta, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2026

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu